

Rada
Európskej únie

V Bruseli 23. novembra 2016
(OR. en)

14779/16

**Medziinštitucionálny spis:
2016/0361 (COD)**

EF 355
ECOFIN 1100

NÁVRH

Od:	Jordi AYET PUIGARNAU, riaditeľ, v zastúpení generálneho tajomníka Európskej komisie
Dátum doručenia:	23. novembra 2016
Komu:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generálny tajomník Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	COM(2016) 851 final
Predmet:	Návrh NARIADENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 806/2014, pokiaľ ide o kapacitu na absorpciu strát a rekapitalizáciu úverových inštitúcií a investičných spoločností

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2016) 851 final.

Príloha: COM(2016) 851 final

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 23. 11. 2016
COM(2016) 851 final

2016/0361 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 806/2014, pokiaľ ide o kapacitu na absorpciu strát
a rekapitalizáciu úverových inštitúcií a investičných spoločností**

(Text s významom pre EHP)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

- **Dôvody a ciele návrhu**

Navrhované zmeny nariadenia (EÚ) č. 806/2014 (nariadenie o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií alebo SRMR) sú súčasťou legislatívneho balíka, ktorý obsahuje aj zmeny nariadenia (EÚ) č. 575/2013 (nariadenie o kapitálových požiadavkách alebo CRR), smernice 2013/36/EÚ (smernica o kapitálových požiadavkách alebo CRD) a smernice 2014/59/EÚ (smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk alebo BRRD).

EÚ implementovala v posledných rokoch zásadnú reformu regulačného rámca pre finančné služby s cieľom zvýšiť odolnosť finančných inštitúcií v EÚ z veľkej časti na základe globálnych štandardov, ktoré boli dohodnuté s medzinárodnými partnermi EÚ. Konkrétne, reformný balík zahŕňal nariadenie (EÚ) č. 575/2013 (nariadenie o kapitálových požiadavkách alebo CRR) a smernicu 2013/36/EÚ (smernica o kapitálových požiadavkách alebo CRD), pokiaľ ide o prudenciálne požiadavky na inštitúcie a dohľad nad nimi, smernicu 2014/59/EÚ (smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk alebo BRRD), pokiaľ ide o ozdravenie a riešenie krízových situácií inštitúcií, a nariadenie (EÚ) č. 806/2014 o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií (SRM).

Tieto opatrenia boli prijaté ako reakcia na finančnú krízu, ktorá sa odvíjala v rokoch 2007 – 2008. Nedostatok vhodných rámcov na riadenie a riešenie krízových situácií vlády po celom svete donútil v dôsledku finančnej krízy zachraňovať banky. Následný vplyv na verejné financie, ako aj nežiaduca motivácia zoštatniť náklady na zlyhanie banky potvrdili, že je potrebný odlišný prístup k riadeniu bankových kríz a ochrane finančnej stability.

V rámci Európskej únie a v súlade s významnými krokmi, ktoré boli prijaté na medzinárodných fórach, sa smernicou 2014/59/EÚ [smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk (BRRD)]¹ a nariadením (EÚ) č. 806/2014 [nariadenie o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií (SRM)]² zaviedol robustný rámec pre riešenie krízových situácií bánk s cieľom účinne riadiť bankové krízy a znížiť negatívny vplyv na finančnú stabilitu a verejné financie. Základom nového rámca pre riešenie krízových situácií je nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ktorý pozostáva z odpísania dlhu alebo konverzie pohľadávky alebo iných záväzkov na vlastné imanie podľa vopred stanovenej hierarchie. Tento nástroj možno použiť na absorbovanie strát a vnútornú rekapitalizáciu inštitúcie, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, s cieľom obnoviť jej životaschopnosť. Namiesto daňovníkov budú preto musieť niesť záťaž zlyhania inštitúcie akcionári a iní veritelia. Na rozdiel od iných jurisdikcií rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií bánk Únie už udelil mandát orgánom pre riešenie krízových situácií na nastavenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre úverové inštitúcie alebo investičné spoločnosti (ďalej len „inštitúcia“), ktoré pozostávajú zo záväzkov vysoko spôsobilých na záchranu pomocou

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností, Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190.

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010, Ú. v. EÚ L 225, 30.7.2014, s. 1.

vnútorných zdrojov, ktoré sa použijú na absorbovanie strát a rekapitalizovanie inštitúcií v prípade zlyhaní. Komisia nedávno prijala delegované nariadenie, ktoré sa týka praktického uplatňovania tejto požiadavky³.

Rada pre finančnú stabilitu (FSB) zverejnila 9. novembra 2015 hlavné prvky celkovej schopnosti absorbovať straty (ďalej len „štandard TLAC“), ktoré boli prijaté o týždeň neskôr na globálnej úrovni na summite skupiny G20 v Turecku⁴. Na základe štandardu TLAC sa od globálne systémovo dôležitých bánk (ďalej aj „G-SIB“), ktoré sa v právnych predpisoch Únie označujú ako globálne systémovo dôležité inštitúcie (ďalej aj „G-SII“), požaduje, aby disponovali dostatočným množstvom záväzkov s vysokou schopnosťou absorbovať straty na zabezpečenie hladkej a rýchlej absorpcie strát a rekapitalizácie pri riešení krízovej situácie. Komisia sa vo svojom oznámení z 24. novembra 2015⁵ zaviazala do konca tohto roka predložiť legislatívny návrh, aby bolo možné štandard TLAC implementovať do dohodnutého termínu v roku 2019. Komisia sa okrem toho zaviazala preskúmať súčasné pravidlá minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky v súvislosti so zabezpečením úplného súladu s medzinárodne dohodnutým štandardom TLAC posúdením zistení správy, ktorú má Komisia na základe článku 45 ods. 19 smernice o ozdravení a riešení krízových situácií bán poskytnúť Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA). Dočasnú verziu tejto správy už orgán EBA uverejnil 19. júla 2016⁶ a predloženie záverečnej správy sa očakáva v priebehu decembra 2016.

Aj keď všeobecné rámce BRRD a SRMR sú aj naďalej platné a spoľahlivé, hlavným cieľom tohto návrhu je vykonávanie štandardu TLAC a začlenenie požiadavky TLAC do všeobecných pravidiel týkajúcich sa minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky (MREL) tak, aby sa zamedzilo duplikácii uplatňovania dvoch paralelných požiadaviek. Hoci sa TLAC a minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky zaoberajú rovnakým regulačným cieľom, predsa len medzi nimi existujú určité rozdiely v spôsobe ich zostavenia. Rozsah uplatnenia minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky sa týka nielen globálne systémovo dôležitých inštitúcií, ale aj celého bankového odvetvia Únie. Na rozdiel od štandardu TLAC, ktorý obsahuje harmonizovanú minimálnu úroveň, úroveň minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky určujú orgány pre riešenie krízových situácií prípad od prípadu na základe individuálnych hodnotení konkrétnych inštitúcií. Minimálna požiadavka TLAC by sa napokon mala v podstate splniť prostredníctvom podriadených dlhových nástrojov, pričom na účely minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by podriadené dlhové nástroje mohli orgány pre riešenie krízových situácií požadovať v jednotlivých prípadoch v rozsahu, aký je potrebný na zabezpečenie toho, aby sa v danom prípade s veriteľmi zapojenými do záchranu pomocou vnútorných zdrojov nezaobchádzalo horšie ako pri hypotetickom scenári platobnej neschopnosti (čo je scenár, ktorý je v rozpore s riešením krízovej situácie). Komisia s cieľom dosiahnuť jednoduchý a transparentný rámec, ktorý poskytuje právnu istotu a súlad, navrhuje integrovať štandard TLAC do súčasných pravidiel týkajúcich sa minimálnej

³ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2016/1450 z 23. mája 2016, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa špecifikujú kritériá týkajúce sa metodiky stanovovania minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, Ú. v. EÚ L 237, 3.9.2016, s. 1.

⁴ FSB, *Princípy týkajúce sa kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu globálne systémovo dôležitých bánk (G-SIB) pri riešení krízovej situácie, Hlavné prvky celkovej schopnosti absorbovať straty*, 9. 11. 2015

⁵ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskej centrálnej banke, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov „Na ceste k dobudovaniu bankovej únie“, 24. 11. 2015, COM(2015) 587 final.

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>

požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, aby boli splnené obe požiadavky pomocou prevažne podobných nástrojov. Tento prístup si vyžaduje zavedenie obmedzených úprav súčasných pravidiel týkajúcich sa minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ktoré zabezpečujú technický súlad so štruktúrou všetkých požiadaviek na globálne systémovo dôležité inštitúcie.

Potrebné sú najmä ďalšie vhodné technické zmeny súčasných pravidiel týkajúcich sa MREL na ich zosúladenie so štandardom TLAC, pokiaľ ide okrem iného o menovatele použité na meranie kapacity na absorpciu strát, vzájomné pôsobenie s požiadavkami na kapitálovú rezervu, zverejnenie rizík investorom a ich uplatnenie v súvislosti s rôznymi stratégiami na riešenie krízovej situácie. Pri uplatňovaní štandardu TLAC pre globálne systémovo dôležité inštitúcie prístup Komisie zásadne neovplyvní záťaž inštitúcií, ktoré nie sú globálne systémovo dôležitými inštitúciami, s ohľadom na dodržiavanie ustanovení týkajúcich sa minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky.

Prevádzkovo sa harmonizovaná minimálna úroveň štandardu TLAC v Únii zavedie prostredníctvom zmien nariadenia a smernice o kapitálových požiadavkách (CRR a CRD)⁷, zatiaľ čo s doplnkom špecifickým pre inštitúciu v prípade globálne systémovo dôležitých inštitúcií a s minimálnou požiadavkou na vlastné zdroje a oprávnené záväzky špecifickou pre inštitúciu v prípade globálne systémovo dôležitých inštitúcií sa bude zaoberať prostredníctvom cielených zmien smernice o ozdravení a riešení krízových situácií bánk a nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií. Tento návrh je súčasťou širšieho balíka na preskúmanie finančných právnych predpisov Únie zameraného na zníženie rizík vo finančnom sektore (preskúmanie CRR/CRD) a posilnenie jeho odolnosti.

Tento návrh sa týka hlavne cielených zmien nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií súvisiacich s uplatňovaním štandardu TLAC v Únii. Tento návrh sa bude vzťahovať na Jednotnú radu pre riešenie krízových situácií (SRB) a na vnútroštátne orgány členských štátov zúčastnených na jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií (SRM), keď stanovujú a uplatňujú požiadavky týkajúce sa kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu finančných inštitúcií so sídlom v bankovej únii.

• **Súlady s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Súčasným rámcom na riešenie krízových situácií bánk Únie sa už od všetkých európskych bánk vyžaduje, aby disponovali dostatočným množstvom záväzkov s vysokou schopnosťou absorbovať záväzky (ktoré je možné zachrániť pomocou vnútorných zdrojov). Spojením súčasných požiadaviek pre globálne systémovo dôležité inštitúcie s globálnym štandardom TLAC sa týmto návrhom zlepši a uľahčí uplatňovanie súčasných pravidiel. Návrh je preto v súlade s celkovým cieľom rámca na riešenie krízových situácií bánk Únie na zníženie podpory daňovníkov pri riešení krízových situácií bánk. Tento návrh je plne v súlade s návrhom Komisie na zmenu smernice o ozdravení a riešení krízových situácií bánk, pokiaľ ide o pravidlá týkajúce sa absorpcie strát a rekapitalizácie bánk uplatniteľné v celej Únii.

⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012, Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES, Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338.

- **Súlady s ostatnými politikami Únie**

Tento návrh je súčasťou širšej revízie finančných právnych predpisov Únie, ktorých cieľom je znížiť riziká vo finančnom sektore a zároveň podporiť udržateľné financovanie hospodárskej činnosti. Je plne v súlade so základnými cieľmi EÚ, a to s podporou finančnej stability, so znížením pomoci zo strany daňovníkov pri riešení krízových situácií bánk, ako aj s prínosom k udržateľnému financovaniu hospodárstva.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Navrhovaným nariadením sa mení súčasné nariadenie SRMR. Právny základ tohto návrhu je rovnaký ako právny základ SRMR, teda článok 114 ZFEÚ. Toto ustanovenie umožňuje prijať opatrenia na aproximáciu vnútroštátnych predpisov, ktorých cieľom je vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu.

Návrhom sa harmonizujú vnútroštátne právne predpisy členských štátov, ktoré sa zúčastňujú na SRM o ozdravení a riešení krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností, najmä pokiaľ ide o ich kapacitu na absorpciu strát a rekapitalizáciu pri riešení krízovej situácie v rozsahu potrebnom na zabezpečenie toho, aby SRB a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií zúčastnených členských štátov a banky Únie mali rovnaké nástroje a kapacitu na riešenie zlyhaní bánk v súlade s dohodnutými medzinárodnými štandardmi (štandard TLAC).

Vytvorením harmonizovaných požiadaviek na banky v členských štátoch zúčastňujúcich sa na SRM sa návrhom výrazne znižuje riziko rozdielných vnútroštátnych právnych predpisov v tých členských štátoch, ktoré sa týkajú kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu pri riešení krízovej situácie, ktoré by mohlo narušiť hospodársku súťaž na vnútornom trhu. Tento návrh má preto za cieľ vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu.

Vhodným právnym základom je preto článok 114 ZFEÚ.

- **Subsidiarita**

V súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii v oblastiach, ktoré nepatria do jej výlučnej právomoci, by mala Únia konať len vtedy a do tej miery, ak ciele navrhovaného opatrenia nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, a to buď na centrálnej úrovni alebo na regionálnej a miestnej úrovni, ale z dôvodov rozsahu alebo dôsledkov navrhovaného opatrenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie.

Únia a jej členské štáty, najmä členské štáty zúčastnené na SRM sa zaväzujú implementovať medzinárodné štandardy. Ak Únia neprijme žiadne opatrenie, členské štáty by museli globálny štandard TLAC implementovať do svojich vlastných jurisdikcií, bez možnosti zmeniť existujúci rámec, ktorý vychádza zo smernice o ozdravení a riešení krízových situácií bánk a nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií. V dôsledku toho vzhľadom na dôležité rozdiely medzi štandardom TLAC a existujúcim rámcom, ako aj možnými rozdielnymi výkladmi hlavných prvkov TLAC zo strany vnútroštátnych regulačných orgánov by banky, a to najmä globálne systémovo dôležité inštitúcie, podliehali dvom paralelným požiadavkám (ak by sa samotná požiadavka TLAC uplatňovala v rámci jednotlivých členských štátov odlišne), ktoré by znamenali dodatočné náklady pre banky aj orgány verejnej správy (orgány dohľadu a orgány pre riešenie krízových situácií). Z tohto

dôvodu je opatrenie na úrovni Únie žiaduce, aby sa globálny štandard TLAC uplatňoval v členských štátoch zúčastňujúcich sa na SRM harmonizovaným spôsobom a aby sa existujúci rámec zosúladiť s týmto štandardom s cieľom čo najviac zmierniť náklady bánk a orgánov verejnej správy na dodržiavanie predpisov pri zabezpečení účinného riešenia krízových situácií v prípade zlyhania bánk.

- **Proporcionalita**

Podľa zásady proporcionality neprekračuje obsah a forma činnosti Únie rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov zmlúv, a to v súlade s celkovými cieľmi zmlúv.

Počas uplatňovania celkovej schopnosti absorbovať straty pre globálne systémovo dôležité inštitúcie by sa návrhom materiálne neovplyvnila záťaž bánk s cieľom dodržiavať existujúce pravidlá týkajúce sa kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu, keďže návrhom sa nerozširuje uplatňovanie minimálnej úrovne TLAC nad rámec globálne systémovo dôležitých inštitúcií. Okrem toho sa návrhom vo veľkej miere obmedzujú náklady bánk, najmä globálne systémovo dôležitých inštitúcií, na dodržiavanie štandardu TLAC spojením existujúcich pravidiel v miere, akú tento štandard umožňuje. Nakoniec uplatňovanie minimálnej úrovne TLAC sa návrhom nerozširuje nad rámec globálne systémovo dôležitých inštitúcií. Naopak, v prípade inštitúcií, ktoré nie sú globálne systémovo dôležité, sa v návrhu zachováva existujúca celková zásada, že kvalitu a úroveň požiadavky na absorpciu strát a rekapitalizáciu by mali prispôbovať orgány pre riešenie krízových situácií v prípade každej konkrétnej banky na základe jej rizík, veľkosti, vzájomného prepojenia a vybranej stratégie na riešenie krízových situácií. Pokiaľ ide o globálne systémovo dôležité inštitúcie, ktoré podliehajú minimálnej úrovni TLAC, pred požadovaním doplnku špecifického pre inštitúciu sa návrhom požaduje, aby Jednotná rada a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií posúdili, či je takýto doplnok nevyhnutný, primeraný a opodstatnený. Ustanovenia tohto návrhu sú teda primerané tomu, čo je potrebné na dosiahnutie jeho cieľov.

3. VÝSLEDKY POSÚDENÍ VPLYVU

- **Posúdenie vplyvu**

Ako súčasť širšieho balíka na preskúmanie finančných právnych predpisov Únie, zameraného na zníženie rizík vo finančnom sektore (preskúmanie CRR/CRD), tento návrh podlieha rozsiahlemu posúdeniu vplyvu. Návrh správy o posúdení vplyvu bol výboru Komisie pre kontrolu regulácie⁸ predložený 7. septembra 2016. Výbor vydal [dátum] negatívne stanovisko. Po posilnení základne dôkazov pre určité prvky balíka na preskúmanie výbor vydal 27. septembra 2016 kladné stanovisko.

V súlade so svojou politikou „lepšej právnej regulácie“ Komisia vykonala posúdenie vplyvu niekoľkých alternatív politiky. Možnosti politiky boli posúdené voči kľúčovým cieľom na zlepšenie kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu bánk pri riešení krízovej situácie a právnej istoty a súdržnosti rámca na riešenie krízových situácií. Posúdenie sa vykonalo s ohľadom na účinnosť dosahovania uvedených cieľov a nákladovú efektívnosť realizácie rôznych možností politiky.

Pokiaľ ide o uplatňovanie štandardu TLAC v Únii, pri posúdení vplyvu sa zvažovali tri možnosti politiky. Pri prvej možnosti by sa smernica BRRD a nariadenie SRMR naďalej uplatňovali vo svojej súčasnej podobe. Pri druhej možnosti by sa štandard TLAC pre globálne

⁸ [Odkaz na posúdenie vplyvu a jeho zhrnutie]

systémovo dôležité inštitúcie integroval do existujúceho rámca na riešenie krízových situácií, zatiaľ čo by sa tento rámec náležite zmenil s cieľom zabezpečiť úplnú kompatibilitu so štandardom TLAC. Treťou možnosťou politiky sa navrhovalo dodatočne rozšíriť rozsah pôsobnosti minimálnej úrovne TLAC na iné systémovo dôležité inštitúcie a Únii (O-SII) než globálne systémovo dôležité inštitúcie. Posúdením vplyvu sa dospelo k záveru, že príslušné ciele politiky sa najlepšie dosiahnu druhou možnosťou politiky. Predovšetkým, na rozdiel od prvej možnosti zabezpečuje harmonizované uplatňovanie štandardu TLAC na všetky globálne systémovo dôležité inštitúcie Únie znížením ich nákladov na splnenie dvoch možných rôznych požiadaviek (štandardu TLAC a existujúcej smernice BRRD a nariadenia SRMR) pri poskytovaní výkladu v súlade s hlavnými prvkami TLAC v EÚ. Touto možnosťou sa zvýši riešiteľnosť krízovej situácie globálne systémovo dôležitých inštitúcií v Únii a zabráni sa účinkom nákazy vyplývajúcim z krízového podielu globálne systémovo dôležitých inštitúcií v rámci konkrétnych pravidiel štandardu TLAC, ktoré sa v súčasnosti neposkytujú v smernici o ozdravení a riešení krízových situácií bánk (t. j. minimálna úroveň TLAC vo forme podriadených dlhových nástrojov, odpočet krízového podielu oprávnených nástrojov TLAC v držbe globálne systémovo dôležitých inštitúcií). Touto možnosťou sa zabezpečí, aby sa v Únii uplatňoval štandard TLAC, čím by sa posilnilo očakávanie týkajúce sa iných jurisdikcií, aby vykonali to isté vzhľadom na posilnenie riešiteľnosti krízovej situácie globálne systémovo dôležitých inštitúcií po celom svete. Na druhej strane je táto možnosť politiky vhodnejšia než tretia možnosť, pretože nezahŕňa nevýhodu rozšírenia minimálnej úrovne TLAC na iné banky než globálne systémovo dôležité inštitúcie (O-SII), pre ktoré sa táto úroveň minimálnej požiadavky TLAC nemusí javiť ako dobre kalibrovaná vzhľadom na ich veľkú rôznorodosť z hľadiska veľkosti, podnikateľského modelu, vzájomného prepojenia a systémového významu.

- **Základné práva**

Tento návrh je v súlade so základnými právami a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, predovšetkým práva na vlastníctvo a slobodu podnikania, a musí sa uplatňovať v súlade s týmito právami a zásadami. Týmto nariadením sa zabezpečuje najmä to, aby zásah do vlastníckych práv veriteľov bánk nebol neprimeraný. Dotknutí veritelia by nemali utpieť vyššie straty než straty, ktoré by utrpeli, ak by sa inštitúcia zlikvidovala na základe bežného konkurzného konania v čase prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Tento návrh nemá vplyv na rozpočet EÚ.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Ako sa objasňuje vyššie, zmeny nariadenia o kapitálových požiadavkách, ktoré sú súčasťou rovnakého legislatívneho balíka budú zahŕňať pravidlá týkajúce sa minimálnej požiadavky TLAC pre globálne systémovo dôležité inštitúcie, hoci sa tento návrh zaoberá doplnkom špecifickým pre inštitúciu v prípade globálne systémovo dôležitých inštitúcií a všeobecnými požiadavkami uplatniteľnými na všetky banky patriace do bankovej únie. Týmto návrhom sa zavádza niekoľko cielených zmien existujúceho nariadenia SRMR.

Zmeny článkov 3, 8 a 9 nariadenia SRMR

V štandarde TLAC a smernici BRRD spolu s nariadením SRMR sa uznávajú stratégie riešenia krízových situácií vo viacerých okamihoch, ako aj v jedinom okamihu. Pri stratégii riešenia krízových situácií v jedinom okamihu sa rieši krízová situácia len jedného subjektu skupiny (zvyčajne materského), zatiaľ čo ostatné subjekty skupiny (zvyčajne prevádzkové dcérske spoločnosti) nie sú zaradené do riešenia krízovej situácie, ale presúvajú svoje straty na subjekt, ktorého krízová situácia sa má riešiť. Pri stratégii riešenia krízových situácií vo viacerých okamihoch sa môže riešiť krízová situácia viac než jedného subjektu. Na účinné uplatňovanie požadovanej stratégie riešenia krízových situácií je dôležité jasné identifikovanie subjektov, ktorých krízová situácia sa má riešiť, a dcérskych spoločností, ktoré k nim patria („skupiny, ktorých krízová situácia sa má riešiť“). Okrem toho je toto identifikovanie dôležité aj na určenie úrovne uplatňovania pravidiel týkajúcich sa kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu, ktoré by mali dodržiavať finančné spoločnosti. Z tohto dôvodu sa zmenami v článku 3 nariadenia SRMR zavádzajú pojmy „subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši“, a „skupina, ktorej krízová situácia sa rieši“. Zmenami článkov 8 a 9, ktoré sa týkajú plánovania riešenia krízových situácií skupiny, sa od Jednotnej rady výslovne požaduje, aby identifikovala subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, a skupiny, ktorých krízová situácia sa rieši, v rámci finančnej skupiny a náležite zvažila dôsledky všetkých plánovaných činností na riešenie krízových situácií v rámci skupiny, aby sa zabezpečilo účinné riešenie krízových situácií skupiny.

Zmeny článku 12 nariadenia SRMR.

Článok 12 sa zrušuje a nahrádza týmito novými ustanoveniami: článkami 12, 12 a, 12b, 12c, 12d, 12e, 12f, 12 g, 12h, 12i a 12j.

V článku 12 sa stanovuje inštitucionálny rámec, pokiaľ ide o uplatňovanie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky zdôraznením jednotlivých úloh Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB), vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií a príslušných orgánov zúčastnených členských štátov.

V súčasnosti sa minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky (MREL) špecifická pre inštitúciu meria ako percentuálny podiel celkových záväzkov inštitúcie. Zmenou článku 12a sa metrika merania minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky spája s meraním minimálnej harmonizovanej požiadavky na globálne systémovo dôležité inštitúcie, ako sa uvádza v štandarde TLAC („minimálna požiadavka TLAC“). Požiadavka špecifická pre inštitúciu by sa preto mala vyjadrovať ako percentuálny podiel celkovej hodnoty rizikovej expozície a veľkosti expozície ukazovateľa finančnej páky príslušnej inštitúcie.

V článku 12b sa zachováva existujúca výnimka z minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre hypotekárne úverové inštitúcie pod podmienkou, že vnútroštátne postupy pre platobnú neschopnosť alebo podobné postupy umožňujú účinnú absorpciu strát veriteľmi, ktorí splňajú ciele riešenia krízových situácií. Takisto sa ním objasňuje, že inštitúcie, ktoré sú oslobodené od minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, by nemali byť súčasťou celkovej konsolidovanej požiadavky na úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši.

V článku 12c sa uvádzajú kritériá oprávnenosti pre nástroje a položky, ktoré by mohli znamenať splnenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky prostredníctvom ich úzkeho spojenia s kritériami oprávnenosti uvedenými v štandarde TLAC pre minimálnu požiadavku TLAC. Tieto kritériá sú preto totožné, s nasledujúcou výnimkou.

Pokiaľ ide o rozsah nástrojov, určité nástroje s derivatívnymi vlastnosťami, ako sú štruktúrované cenné papiere, sú oprávnené na splnenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, pretože by mohli byť dostatočné na absorpciu strát pri riešení krízových situácií. Štruktúrované cenné papiere sú dlhové záväzky so včlenenou derivatívnou zložkou. Ich výnos je prispôbený výkonu referenčných aktív, ako je vlastný kapitál, kapitálové indexy, fondy, úrokové sadzby, komodity alebo meny. Článkom 12c sa objasňuje, že štruktúrované cenné papiere sú oprávnené pre minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky v tom rozsahu, že majú pevnú sumu istiny splatnú v lehote splatnosti, zatiaľ čo len dodatočný výnos je spojený s derivátom a závisí od výkonu referenčných aktív. Je to v dôsledku toho, že pevná suma istiny je známa vopred v čase vydania, jej hodnota je stabilná počas celého životného cyklu štruktúrovaných cenných papierov a mohli by byť ľahko zachránené pomocou vnútorných zdrojov pri riešení krízových situácií.

V rámci štandardu TLAC by sa minimálna požiadavka TLAC mala splniť prevažne pomocou podriadených dlhových nástrojov, ktoré majú pri platobnej neschopnosti nižšie postavenie ako nadriadené záväzky výslovne vylúčené z minimálnej požiadavky TLAC, ako sú kryté vklady, deriváty, daň alebo iné záväzky súvisiace s verejným právom. Na splnenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky špecifickej pre inštitúciu by orgány pre riešenie krízových situácií mohli v súčasnosti požadovať podriadenie oprávnených dlhových nástrojov na individuálnom princípe. V nových ustanoveniach článku 12c sa ďalej stanovuje, že podriadenie by sa mohlo požadovať v rozsahu, ktorý je potrebný na uľahčenie uplatňovania nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov, a to najmä ak existujú jasné náznaky, že veritelia zapojení do záchrany pomocou vnútorných zdrojov by pravdepodobne pri riešení krízových situácií znášali straty, ktoré by presiahli ich potenciálne straty v prípade platobnej neschopnosti, a len v rozsahu potrebnom na pokrytie časti strát, ktorá je vyššia ako v prípade pravdepodobnej platobnej neschopnosti. Žiadnou podriadenosťou požadovanou Jednotnou radou pre minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky špecifickú pre inštitúciu by nemala byť dotknutá možnosť čiastočného splnenia minimálnej požiadavky TLAC pomocou nepodriadených dlhových nástrojov v súlade s nariadením (EÚ) č. 575/2013 a podľa štandardu TLAC.

V článku 12d sú Jednotnou radou stanovené podmienky na určenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre všetky subjekty. Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by mala bankám umožniť absorbovať straty očakávané pri riešení krízovej situácie a rekapitalizovať banku po riešení krízovej situácie. Jednotná rada musí náležite odôvodniť úroveň minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky uloženej na základe zvolenej stratégie riešenia krízových situácií. Táto úroveň by teda nemala presiahnuť sumu hodnoty strát očakávaných pri riešení krízových situácií, ktorá zodpovedá požiadavkám na vlastné zdroje a hodnotu rekapitalizácie inštitúcie, ktorá subjektu po riešení krízových situácií umožní splniť jeho požiadavky na vlastné zdroje potrebné na to, aby bol oprávnený na vykonávanie svojich činností v rámci zvolenej stratégie riešenia krízových situácií. Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by sa preto mala vyjadrovať ako percentuálny podiel celkovej hodnoty rizikovej expozície a veľkosti expozície ukazovateľa finančnej páky príslušnej inštitúcie.

Pokiaľ ide o globálne systémovo dôležité inštitúcie, článkom 12e sa stanovuje, že doplnok k minimálnej úrovni TLAC špecifický pre inštitúciu, ako sa uvádza v štandarde TLAC, by mohol byť stanovený len vtedy, ak toto minimum nie je dostatočné na absorbovanie strát a rekapitalizovanie globálne systémovo dôležitých inštitúcií v rámci zvolenej stratégie riešenia krízových situácií. Rozhodnutie Jednotnej rady uložiť takéto navýšenie by malo byť riadne odôvodnené.

Ako v návrhu, ktorým sa mení smernica o kapitálových požiadavkách, sa týmto návrhom zavádza v článku 12f pojem „usmernenie“. Týmto sa Jednotnej rade umožňuje požadovať od inštitúcií, aby splnili vyššie úrovne minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, a aby pri tom flexibilnejším spôsobom riešili všetky porušenia týchto úrovní, najmä zmiernením automatických účinkov týchto porušení formou obmedzení maximálnej rozdeliteľnej sumy (MDA). Článkom 12f sa Jednotnej rade umožňuje požadovať od inštitúcií hlavne to, aby splnili ďalšie sumy na pokrytie strát pri riešení krízových situácií, ktoré sú vyššie ako tie, ktoré sa očakávajú na základe štandardného scenára na riešenie krízových situácií (t. j. nad úrovňou existujúcich požiadaviek na vlastné zdroje), a aby zabezpečili dôveru na trhu v prípade subjektu po riešení krízových situácií (t. j. nad rámec požadovanej výšky rekapitalizácie). Článkom 12f sa napriek tomu stanovuje, že pre časť na absorpciu strát MREL nesmie úroveň usmernenia presiahnuť úroveň „kapitálového usmernenia“, ak takéto usmernenie požadujú orgány dohľadu v rámci kontrolného stresového testovania na zaistenie strát nad rámec bežných požiadaviek. V prípade rekapitalizácie musí úroveň usmernenia na zabezpečenie dôvery na trhu umožniť, aby inštitúcie po riešení krízových situácií spĺňali svoju požiadavku na oprávnenie počas vhodného časového obdobia. Vankúš tejto dôvery na trhu nesmie presiahnuť požiadavku na kombinovaný kapitálový vankúš podľa smernice 2013/36/EÚ, pokiaľ vyššia úroveň nie je potrebná na zabezpečenie toho, aby po udalosti riešenia krízovej situácie subjekt naďalej spĺňal podmienky na svoje oprávnenie počas vhodného časového obdobia.

Články 12g a 12h sa zaoberajú úrovňou uplatňovania minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky. Pokiaľ ide o inštitúcie, ktoré sa kvalifikujú ako subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky sa ich týka len na úrovni konsolidovanej riešenej skupiny. To znamená, že subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, budú mať povinnosť vydať oprávnené (dlhové) nástroje externým veriteľom tretej strany, ktorí by sa zapojili do záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ak subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši (t. j. skupina, ktorej krízová situácia sa rieši), vstúpi do riešenia krízovej situácie. Pokiaľ ide o ostatné subjekty skupiny, návrhom sa zavádza pojem „vnútorná“ minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky v súlade s podobnou koncepciou, ktorú priniesol štandard TLAC. To znamená, že ostatné subjekty skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, musia vydať oprávnené (dlhové) nástroje interne v rámci skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, t. j. tieto nástroje musia priniesť subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši. Ak samotný subjekt skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ktorý nie je subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, dosiahne okamih, keď prestane byť životaschopným, tieto nástroje sa odpíšu alebo konvertujú na vlastný kapitál a straty tohto subjektu sa potom presunú na subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši. Hlavnou výhodou vnútornej minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky je, že umožňuje rekapitalizáciu subjektu skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, (s dôležitými funkciami) bez jeho umiestnenia do formálneho riešenia krízovej situácie, ktoré by potenciálne mohlo mať rušivé účinky na trh. Uplatnenie tejto požiadavky by predsa len malo spĺňať zvolenú stratégiu riešenia krízových situácií, najmä by sa po rekapitalizácii subjektu nemal zmeniť vlastnícky vzťah medzi subjektom a jeho skupinou, ktorej krízová situácia sa rieši. Návrhom sa takisto stanovuje, že za určitých ochranných opatrení sa vnútorná minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky môže nahradiť kolateralizovanými zárukami medzi subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, a inými subjektmi skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ktoré sa môžu spustiť za rovnakých časových podmienok ako nástroje oprávnené pre vnútornú minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky. Navrhované ochranné opatrenia zahŕňajú najmä dohodu príslušných orgánov pre riešenie krízových situácií o nahradení vnútornej minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky a kolateralizáciu zárukou

poskytnutou subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, jeho dcérskej spoločnosti s vysoko likvidným kolaterálom s minimálnym úverovým a trhovým rizikom.

V článku 12i sa uvádza, že za určitých ochranných opatrení, by Jednotná rada mohla upustiť od vnútornej minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ak majú dcérska spoločnosť a jej materský subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, sídlo v tom istom zúčastnenom členskom štáte.

Zmeny v článku 12g sa zaoberajú porušeniami minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky. V článku 12g sa uvádza zoznam právomocí, ktoré majú orgány pre riešenie krízových situácií k dispozícii v prípade porušení minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky. Keďže porušenie požiadavky môže predstavovať prekážku pre riešiteľnosť krízovej situácie inštitúcie alebo skupiny, zmenami článku 10 sa skracuje existujúci postup na odstraňovanie prekážok pre riešiteľnosť krízovej situácie na vhodné riešenie všetkých porušení minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky. Zavádzajú sa takisto nové právomoci Jednotnej rady, ktorými sa od inštitúcií požadujú úpravy v profiloch splatnosti oprávnených nástrojov a plánov na obnovenie úrovne minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky.

Zmeny článkov 16, 18, 20 a 21

Zmenami článkov 16, 18, 20 a 21 sa zabezpečuje, aby nástroje oprávnené pre vnútornú minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky iné než kapitálové nástroje (napr. dlhové nástroje) mohli byť takisto odpísané Jednotnou radou alebo konvertované na vlastný kapitál, ak subjekt skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ktorý nie je subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, ktorý ich vydáva, dosiahne okamih, keď prestane byť životaschopným.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 806/2014, pokiaľ ide o kapacitu na absorpciu strát a rekapitalizáciu úverových inštitúcií a investičných spoločností

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej Článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky⁹,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹⁰,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Rada pre finančnú stabilitu (FSB) zverejnila 9. novembra 2015 hlavné prvky celkovej schopnosti absorbovať straty (TLAC) (ďalej len „štandard TLAC“), ktoré skupina G-20 schválila v novembri 2015. Na základe normy TLAC sa od globálne systémovo dôležitých bánk (ďalej aj „G-SIB“), ktoré sa v rámci Únie označujú ako globálne systémovo dôležité inštitúcie (ďalej aj „G-SII“), požaduje, aby disponovali dostatočným minimálnym množstvom záväzkov s vysokou schopnosťou absorbovať straty na zabezpečenie hladkej a rýchlej absorpcie strát a rekapitalizácie pri riešení krízovej situácie. Komisia sa vo svojom oznámení z 24. novembra 2015¹¹ zaviazala do konca roka 2016 predložiť legislatívny návrh, ktorým by sa umožnilo, aby sa štandard TLAC implementovala do medzinárodne dohodnutého termínu v roku 2019.
- (2) Vykonávanie štandardu TLAC v Únii si vyžaduje zohľadniť existujúcu minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky špecifickú pre inštitúciu, uplatniteľnú na všetky úverové inštitúcie a investičné spoločnosti, ako sa stanovuje

⁹ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

¹⁰ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

¹¹ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskej centrálnej banke, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov „Na ceste k dobudovaniu bankovej únie“, 24. 11. 2015, COM(2015) 587 final.

v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ¹². Keďže TLAC a minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky sa zaoberajú rovnakým cieľom, ktorým je zabezpečiť, aby inštitúcie Únie mali dostatočnú kapacitu na absorpciu strát a rekapitalizáciu, tieto dve požiadavky by mali byť doplnkovými prvkami spoločného rámca. Prevádzkovo by sa v právnych predpisoch Únie mala zaviesť harmonizovaná minimálna úroveň štandardu celkovej schopnosti absorbovať straty pre globálne systémovo dôležité inštitúcie (ďalej len „minimálna požiadavka TLAC“) prostredníctvom zmien nariadenia (EÚ) č. 575/2013¹³, zatiaľ čo doplnok špecifický pre inštitúciu v prípade globálne systémovo dôležitých inštitúcií a požiadavka špecifická pre inštitúciu v prípade globálne systémovo dôležitých inštitúcií, ktorá sa označuje ako minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, by sa mali riešiť prostredníctvom cielených zmien smernice 2014/59/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 806/2014¹⁴. Príslušné ustanovenia tejto smernice, pokiaľ ide o kapacitu na absorpciu strát a rekapitalizáciu inštitúcií, by sa mali uplatňovať spolu s vyššie uvedenými ustanoveniami právnych predpisov a smernice 2013/36/EÚ¹⁵ a v súlade s nimi.

- (3) Ak sa neprijmú harmonizované pravidlá v členských štátoch zúčastňujúcich sa na jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií (SRM), pokiaľ ide o vykonávanie štandardu TLAC, inštitúciám by to spôsobilo dodatočné náklady a právnu neistotu a uplatňovanie nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov pre cezhraničné inštitúcie by bolo zložitejšie. Neprijatie harmonizovaných pravidiel Únie by takisto viedlo k narušeniam hospodárskej súťaže na vnútornom trhu za predpokladu, že náklady inštitúcií na dodržiavanie existujúcich požiadaviek a štandardu TLAC sa môžu v rámci jednotlivých zúčastňujúcich sa členských štátov podstatne líšiť. Je preto potrebné odstrániť tieto prekážky fungovania vnútorného trhu a zabrániť narušeniam hospodárskej súťaže vyplývajúcim z neprijatia harmonizovaných pravidiel týkajúcich sa vykonávania štandardu TLAC. Vhodným právnym základom tohto nariadenia je článok 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), ako sa vykladá v súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie.
- (4) V súvislosti so štandardom TLAC by sa v nariadení č. 2014/806/EÚ mali naďalej uznávať stratégie riešenia krízových situácií vo viacerých okamihoch, ako aj v jedinom okamihu. Pri stratégii riešenia krízových situácií v jedinom okamihu sa rieši krízová situácia len jedného subjektu skupiny, zvyčajne materského podniku, zatiaľ čo ostatné subjekty skupiny, zvyčajne prevádzkové dcérske spoločnosti, nie sú zaradené do riešenia krízovej situácie, ale presúvajú svoje straty a rekapitalizačné potreby na subjekt, ktorého krízová situácia sa má riešiť. Pri stratégii riešenia krízových situácií

¹² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností, Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190.

¹³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010, Ú. v. EÚ L 225, 30.7.2014, s. 1.

¹⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

vo viacerých okamihoch sa môže riešiť krízová situácia viac než jedného subjektu skupiny. Na účinné uplatňovanie požadovanej stratégie riešenia krízových situácií je dôležité jasné identifikovanie subjektov, ktorých krízová situácia sa má riešiť („subjekty, ktorých krízová situácia sa má riešiť“), a dcérskych spoločností, ktoré k nim patria („skupiny, ktorých krízová situácia sa má riešiť“). Toto identifikovanie je dôležité aj na určenie úrovne uplatňovania pravidiel týkajúcich sa kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu, ktoré by mali finančné spoločnosti uplatňovať. Preto je potrebné zaviesť pojmy „subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši“, a „skupina, ktorej krízová situácia sa rieši“, a zmeniť nariadenie (EÚ) č. 806/2014, ktoré sa týka plánovania riešenia krízových situácií skupiny s cieľom výslovne požadovať od Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) („ďalej len Jednotná rada“), aby identifikovala subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, a skupiny, ktorých krízová situácia sa rieši, v rámci skupiny a náležite zvažila dôsledky všetkých plánovaných činností na riešenie krízových situácií v rámci skupiny, aby sa zabezpečilo účinné riešenie krízových situácií skupiny.

- (5) Jednotná rada by mala zabezpečiť, aby mali inštitúcie dostatočnú kapacitu na absorpciu strát a rekapitalizáciu, aby sa zabezpečila hladká a rýchla absorpcia strát a rekapitalizácia pri riešení krízovej situácie s minimálnym vplyvom na finančnú stabilitu a daňovníkov. To by sa malo dosiahnuť tak, že inštitúcie budú dodržiavať minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky špecifickú pre inštitúciu, ako sa stanovuje v nariadení (EÚ) č. 806/2014.
- (6) S cieľom spojiť menovatele, ktoré merajú kapacitu na absorpciu strát a rekapitalizáciu inštitúcií, s tými, ktoré sa stanovujú v štandarde TLAC, by sa minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky mala vyjadriť ako percentuálny podiel celkovej hodnoty rizikovej expozície a veľkosti expozície ukazovateľa finančnej páky príslušnej inštitúcie.
- (7) Kritériá oprávnenosti pre záväzky pre minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by mali byť úzko spojené s kritériami stanovenými v nariadení (EÚ) č. 575/2013 pre minimálnu požiadavku TLAC v súlade s doplnkovými úpravami a požiadavkami, ktoré boli zavedené týmto nariadením. Hlavne určité dlhové nástroje so včlenenou derivatívnou zložkou, ako sú určité štruktúrované cenné papiere, by mali byť oprávnené na splnenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky v tom rozsahu, že majú pevnú výšku istiny splatnú v lehote splatnosti, zatiaľ čo len dodatočný výnos je spojený s derivátom a závisí od výkonu referenčných aktív. Vzhľadom na ich pevnú výšku istiny by tieto nástroje mali mať vysokú schopnosť absorbovať straty a byť ľahko zachránené pomocou vnútorných zdrojov pri riešení krízových situácií.
- (8) Rozsah záväzkov na splnenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky v zásade zahŕňa všetky záväzky plynúce z nárokov, ktoré pochádzajú od nezabezpečených veriteľov bez prioritného postavenia (nepodriadené záväzky), pokiaľ spĺňajú špecifické kritériá oprávnenosti stanovené v tomto nariadení. Na posilnenie riešiteľnosti krízovej situácie inštitúcií prostredníctvom účinného využitia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov musí byť Jednotná rada schopná požadovať, aby bola požiadavka špecifická pre danú spoločnosť splnená pomocou podriadených záväzkov, najmä ak existujú jasné náznaky, že veritelia zapojení do záchrany pomocou vnútorných zdrojov by pravdepodobne pri riešení krízových situácií znášali straty, ktoré by presiahli ich potenciálne straty v prípade platobnej neschopnosti.

Požiadavka na splnenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pomocou podriadených záväzkov by sa mala vyžadovať len do úrovne nevyhnutnej na zabránenie tomu, aby boli straty veriteľov pri riešení krízových situácií vyššie ako straty, ktoré by im inak vznikli v prípade platobnej neschopnosti. Žiadnou podriadenosťou dlhových nástrojov požadovanou Jednotnou radou pre minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by nemala byť dotknutá možnosť čiastočného splnenia minimálnej požiadavky TLAC pomocou nepodriadených dlhových nástrojov v súlade s nariadením (EÚ) č. 575/2013, ako povoľuje štandard TLAC.

- (9) Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by mala inštitúciám umožniť absorbovať straty očakávané pri riešení krízovej situácie a rekapitalizovať inštitúciu po riešení krízovej situácie. Jednotná rada by mala na základe ňou zvolenej stratégie riešenia krízových situácií náležite odôvodniť uloženú úroveň minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, najmä pokiaľ ide o potrebu a úroveň požiadavky uvedenej v článku 104a smernice 2013/36/EÚ vo výške rekapitalizácie. Táto úroveň by sa teda mala skladať zo sumy hodnoty strát očakávaných pri riešení krízových situácií, ktorá zodpovedá požiadavkám na vlastné zdroje inštitúcie a výšku rekapitalizácie, ktorá inštitúcii po riešení krízových situácií umožní splniť jej požiadavky na vlastné zdroje potrebné na to, aby bola oprávnená na vykonávanie svojich činností v rámci zvolenej stratégie riešenia krízových situácií. Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by sa preto mala vyjadrovať ako percentuálny podiel celkovej hodnoty rizikovej expozície a ukazovateľa finančnej páky, a inštitúcie by mali spĺňať hodnoty z týchto dvoch meraní súčasne. Jednotná rada by mala byť schopná upraviť výšky rekapitalizácie v prípadoch náležite odôvodnených aj na primerané zohľadnenie zvýšených rizík, ktoré ovplyvňujú riešiteľnosť krízovej situácie vyplývajúcej z obchodného modelu, profilu financovania a celkového rizikového profilu skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, a teda za takýchto obmedzených okolností požadovať, aby boli rekapitalizačné hodnoty uvedené v prvom pododseku článku 12d ods. 3 a 4 prekročené.
- (10) Jednotná rada by mala byť schopná okrem minimálnej požiadavky TLAC stanovenej v nariadení (EÚ) č. 575/2013 uložiť aj minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky špecifickú pre inštitúciu v prípade globálne systémovo dôležitých inštitúcií, a to na posilnenie riešiteľnosti ich krízovej situácie. Táto minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky špecifická pre inštitúciu sa môže uložiť len vtedy, keď minimálna požiadavka TLAC nie je dostatočná na absorbovanie strát a rekapitalizáciu globálne systémovo dôležitých inštitúcií v rámci zvolenej stratégie riešenia krízových situácií.
- (11) Pri stanovení úrovne MREL by Jednotná rada mala zvážiť mieru systémového významu inštitúcie a potenciálneho nepriaznivého vplyvu jej zlyhania na finančnú stabilitu. Jednotná rada by mala zohľadniť potrebu rovnakých podmienok medzi globálne systémovo dôležitými inštitúciami a inými porovnateľnými inštitúciami so systémovým významom v zúčastnených členských štátoch. Teda minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky inštitúcií, ktoré nie sú identifikované ako G-SII, ale ich systémový význam v rámci zúčastnených členských štátov je porovnateľný so systémovým významom G-SII, by sa nemala neprimerane líšiť od úrovne a zloženia MREL všeobecne stanovenej pre G-SII.

- (12) Podobne ako pri právomociach udelených príslušným orgánom podľa smernice 2013/36/EÚ by sa malo Jednotnej rade umožniť, aby inštitúciám uložila vyššie úrovne minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky a zároveň flexibilnejším spôsobom riešila všetky porušenia týchto úrovní, najmä zmiernením automatických účinkov týchto porušení formou obmedzení maximálnej rozdeliteľnej sumy (MDA). Jednotná rada by mala byť schopná poskytovať inštitúciám usmernenia na splnenie ďalších súm na pokrytie strát pri riešení krízových situácií, ktoré prekračujú úroveň požiadaviek na vlastné zdroje, ako sa stanovuje v nariadení (EÚ) č. 575/2013 a smernici 2013/36/EÚ, a/alebo na zabezpečenie dostatočnej dôvery na trhu v prípade inštitúcie po riešení krízovej situácie. Na zabezpečenie súladu smernice 2013/36/EÚ sa usmernenie na pokrytie dodatočných strát môže poskytnúť, len ak si „kapitálové usmernenie“ vyžiadali príslušné orgány dohľadu v súlade so smernicou 2013/36/EÚ a nemalo by presiahnuť úroveň požadovanú v tomto usmernení. Pokiaľ ide o výšku rekapitalizácie, úroveň požadovaná v usmernení na zabezpečenie dôvery na trhu by mala inštitúcii umožniť naďalej spĺňať podmienky pre oprávnenie počas vhodného časového obdobia a zároveň inštitúcii umožniť pokrytie nákladov súvisiacich s reštrukturalizáciou jej činností po riešení krízovej situácie. Vankúš dôvery na trhu by nemal presiahnuť požiadavku na kombinovaný kapitálový vankúš podľa smernice 2013/36/EÚ, pokiaľ vyššia úroveň nie je potrebná na zabezpečenie toho, aby po udalosti riešenia krízovej situácie subjekt naďalej spĺňal podmienky na svoje oprávnenie počas vhodného časového obdobia. Ak subjekt neustále zlyháva pri disponovaní dodatočnými vlastnými zdrojmi a oprávnenými záväzkami podľa očakávaní v súlade s usmernením, Jednotná rada by mala byť schopná požadovať, aby sa suma minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky zvýšila tak, aby pokryla sumu určenú v usmernení. Na účely posúdenia, či existuje neustále zlyhanie, by Jednotná rada mala zohľadniť podávanie správ subjektu týkajúce sa minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ako sa požaduje v smernici 2014/59/EÚ.
- (13) V súlade s nariadením č. 575/2013 by inštitúcie, ktoré sa kvalifikujú ako subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, mali podliehať len minimálnej požiadavke na vlastné zdroje a oprávnené záväzky na úrovni konsolidovanej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši. To znamená, že subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, by mali mať povinnosť vydať oprávnené nástroje a položky, aby splnili požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky voči externým veriteľom tretej strany, ktorí by sa zapojili do záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ak subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, vstúpi do riešenia krízovej situácie.
- (14) Inštitúcie, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, by mali spĺňať pevne stanovenú požiadavku špecifickú pre danú spoločnosť na individuálnej úrovni. Potreby absorpcie strát a rekapitalizácie týchto inštitúcií by mali vo všeobecnosti poskytovať ich príslušné subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, prostredníctvom akvizície oprávnených záväzkov zo strany subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši, ktoré vydali tieto inštitúcie, a prostredníctvom ich odpísania alebo konverzie na nástroje vlastníctva v okamihu, keď tieto inštitúcie už viac nie sú životaschopné. Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky uplatniteľná na inštitúcie, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, by sa mala uplatňovať spolu a v súlade s požiadavkami uplatniteľnými na subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši. Tým by sa malo umožniť, aby Jednotná rada riešila krízové situácie skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, bez zaradenia jej dcérskych subjektov do riešenia krízových situácií, čím by sa zabránilo možným rušivým účinkom na trh.

Na základe dohody Jednotnej rady by malo byť možné nahradiť vydanie oprávnených záväzkov pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, kolateralizovanými zárukami medzi subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, a jeho dcérskymi spoločnosťami, ktoré sa môžu spustiť vtedy, ak sú splnené časové podmienky ekvivalentné tým, ktoré umožňujú odpísanie alebo konverziu oprávnených záväzkov. Kolaterál, ktorý je zárukou, by mal byť vysoko likvidným kolaterálom s minimálnym trhovým a úverovým rizikom. Jednotná rada by mala byť schopná úplne upustiť od uplatňovania minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky uplatniteľnej na inštitúcie, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, ak subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, aj jeho dcérske spoločnosti majú sídlo v rovnakom zúčastnenom členskom štáte.

- (15) Uplatňovanie MREL na inštitúcie, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, by malo spĺňať zvolenú stratégiu riešenia krízových situácií. Nemalo by to najmä zmeniť vlastnícky vzťah medzi inštitúciami a ich skupinou, ktorej krízová situácia sa rieši, po tom, ako boli tieto inštitúcie rekapitalizované.
- (16) Všetky porušenia minimálnej požiadavky TLAC a minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by mali vhodne vyriešiť a napraviť príslušné orgány, orgány pre riešenie krízových situácií a Jednotná rada. Keďže porušenie týchto požiadaviek by mohlo predstavovať prekážku pre riešiteľnosť krízovej situácie inštitúcie alebo skupiny, existujúce postupy na odstraňovanie prekážok by sa mali skrátiť s cieľom vhodne riešiť všetky porušenia uvedených požiadaviek. Jednotná rada by takisto mala byť schopná požadovať od inštitúcií, aby upravili profily splatnosti oprávnených nástrojov a položiek, a pripravili a vykonali plány na obnovenie úrovne týchto požiadaviek.
- (17) Toto nariadenie je v súlade so základnými právami a dodržiava zásady uznané najmä v charte, predovšetkým práva na vlastníctvo a slobodu podnikania, a musí sa uplatňovať v súlade s týmito právami a zásadami.
- (18) Keďže ciele tohto nariadenia, a to stanovenie jednotných pravidiel týkajúcich sa rámca Únie pre ozdravenie a riešenie krízových situácií, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu opatrení ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať toto nariadenie v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov.
- (19) Na poskytnutie primeraného času na uplatnenie tohto nariadenia, by sa toto nariadenie malo uplatňovať [18 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti].

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

- 1. Článok 3 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 806/2014 sa mení takto:
 - a) vkladajú sa tieto body:

„(24a) „subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši“ je subjekt so sídlom v Únii, ktorý je identifikovaný Jednotnou radou v súlade s článkom 8 ako subjekt, v prípade ktorého plán riešenia krízových situácií poskytuje opatrenia na ich riešenie.

(24b) „skupina, ktorej krízová situácia sa rieši“ je skupina subjektov, ktorá je identifikovaná Jednotnou radou v súlade s článkom 8 a je tvorená subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, a jeho dcérskymi spoločnosťami, ktoré samotné nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, a nie sú dcérskymi spoločnosťami iného subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši;

b) v bode (49) sa „oprávnené záväzky“ nahrádzajú textom „záväzky, ktoré je možné zachrániť pomocou vnútorných zdrojov“.

vkladá sa tento bod (49a):

„(49a) „oprávnené záväzky“ sú záväzky, ktoré je možné zachrániť pomocou vnútorných zdrojov, ktoré spĺňajú podmienky článku 12c alebo článku 12h ods. 3 písm. a).“.

2. V článku 7 ods. 3 sa písmeno d) nahrádza takto:

„d) stanovenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, v súlade s článkami 12 až 12k“.

3. Článok 8 sa mení takto:

a) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. V pláne riešenia krízových situácií sa stanovujú možnosti uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií a právomocí riešiť krízové situácie uvedených v tomto nariadení na subjekty uvedené v odseku 1.“.

b) V odseku 6 sa prvý a druhý pododsek nahrádzajú takto:

„V pláne riešenia krízových situácií sa stanovujú opatrenia na riešenie krízových situácií, ktoré môže prijať Jednotná rada, ak subjekt uvedený v odseku 1 spĺňa podmienky na riešenie krízových situácií.

Informácie uvedené v odseku 9 písm. a) sa poskytnú príslušnému subjektu.“.

c) V odseku 9 sa písmeno p) nahrádza takto:

„p) minimálna požiadavka na vlastné zdroje a podriadené nástroje podľa článku 12c a v prípade potreby termín na dosiahnutie tejto úrovne;“;

d) odsek 10 sa nahrádza takto:

„10 Plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny zahŕňajú plán riešenia krízových situácií na úrovni skupiny podľa odseku 1, ktorú vedie materská spoločnosť v Únii usadená v zúčastnenom členskom štáte a sú v ňom uvedené opatrenia na riešenie krízových situácií:

- a) materskej spoločnosti v Únii;
- b) dcérskych spoločností, ktoré sú súčasťou skupiny a ktoré sú usadené v Únii;
- c) subjektov uvedených v článku 2 písm. b); a
- d) s výhradou článku 33 dcérskych spoločností, ktoré sú súčasťou skupiny a ktoré sú usadené mimo Únie.

V pláne riešenia krízových situácií v súlade s opatreniami uvedenými v prvom pododseku sa pre každú skupinu identifikujú:

- a) subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši;
- b) skupiny, ktorých krízová situácia sa rieši.“;
- e) v odseku 11 sa písmená a) a b) nahrádzajú takto:

„a) stanovujú opatrenia na riešenie krízových situácií, ktoré sa majú prijať v súvislosti so subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, podľa scenárov uvedených v odseku 6 a vplyvu týchto opatrení na ostatné subjekty skupiny, materskú spoločnosť a dcérske inštitúcie uvedené v odseku 1;

a1) ak je v skupine uvedenej v odseku 1 zahrnutá viac ako jedna skupina, ktorej krízová situácia sa rieši, stanovenie opatrení na riešenie krízových situácií vo vzťahu k subjektom, ktorých krízová situácia sa rieši, každej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, a vplyv týchto opatrení na všetky tieto subjekty:

i) ostatné subjekty skupiny, ktoré patria do rovnakej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši;

ii) ostatné skupiny, ktorých krízová situácia sa rieši;

b) preskúmanie rozsahu, v akom by sa nástroje a právomoci na riešenie krízových situácií mohli uplatniť na subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, usadené v Únii, a vykonanie koordinovaným spôsobom vrátane opatrení na uľahčenie kúpy skupiny ako celku treťou stranou, alebo kúpy jednotlivých obchodných oblastí alebo činností, ktoré poskytuje niekoľko subjektov skupiny alebo špecifická skupina subjektov alebo skupiny, ktorých krízová situácia sa rieši, a identifikovanie všetkých potenciálnych prekážok koordinovaného riešenia krízovej situácie;“.

4. Článok 10 sa mení takto:

- a) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Krízová situácia skupiny sa považuje za riešiteľnú, ak Jednotná rada považuje za realizovateľné a dôveryhodné buď likvidovať subjekty skupiny v rámci bežného konkurzného konania, alebo riešiť ich krízovú situáciu uplatnením nástrojov riešenia krízových situácií a vykonávaním právomoci riešiť krízové situácie vo vzťahu k subjektom, ktorých krízová situácia sa rieši,

a zároveň sa v čo najväčšej možnej miere vyhnúť akýmkoľvek významným nepriaznivým dôsledkom pre finančné systémy (a to aj v podmienkach širšej finančnej nestability alebo udalostí zasahujúcich celý systém) členských štátov, v ktorých sú subjekty skupiny usadené, alebo iných členských štátov alebo Únie, a to s cieľom zabezpečiť pokračovanie zásadných funkcií, ktoré subjekty skupiny vykonávajú, ak ich možno ľahko a včas oddeliť, alebo použitím iných prostriedkov.

Jednotná rada včas oznámi orgánu EBA všetky prípady, keď považuje krízovú situáciu skupiny za neriešiteľnú.

V prípadoch, keď skupina pozostáva z viac než jednej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, Jednotná rada preskúma riešiteľnosť krízovej situácie každej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, v súlade s týmto článkom.

Posúdenie uvedené v prvom pododseku sa vykonáva v súlade s posúdením riešiteľnosti krízovej situácie celej skupiny“.

b) Do odseku 7 sa vkladá tento pododsek:

„Pokiaľ prekážka riešiteľnosti krízovej situácie príslušného subjektu alebo skupiny vyplýva zo situácie vymedzenej v článku 141a ods. 2 smernice 2013/36/EÚ, Jednotná rada oznámi svoje posúdenie tejto prekážky materskému podniku v Únii.“

c) Do odseku 9 sa vkladá tento pododsek:

„Ak sú tieto prekážky spôsobené situáciou uvedenou v článku 141a odsek 2 smernice 2013/36/EÚ, sa materská spoločnosť Únie zaviazá navrhnúť Jednotnej rade možné opatrenia na riešenie alebo odstránenie identifikovanej prekážky v súlade s prvým pododsekom v lehote dvoch týždňov od dátumu prijatia oznámenia vykonaného v súlade s odsekom 7.“

d) V odseku 11 v písmenách i) a j) sa slová „článku 12“ nahrádzajú slovami „článkov 12 g a 12h“.

e) V odseku 11 sa dopĺňajú tieto písmená:

„k) požiadajú subjekt, aby predložil plán na obnovenie súladu s článkami 12 g a 12h a s požiadavkou uvedenou v článku 128 ods. 6 smernice 2013/36/EÚ;

l) požiadajú subjekt, aby zmenil profil splatnosti položiek uvedených v článku 12c a v článku 12h ods. 3 písm. a) a b) s cieľom zabezpečiť zachovanie súladu s článkami 12g a 12h.“

5. Článok 12 nariadenia (EÚ) č. 806/2014 sa nahrádza týmito článkami:

„Článok 12

Stanovenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky

1. Jednotná rada po porade s príslušnými orgánmi vrátane ECB stanoví minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky podľa článkov 12a až 12i, ktoré podliehajú právomoci odpísať a právomoci vykonať konverziu, ktorú subjekty a skupiny uvedené v článku 7 ods. 2 a subjekty a skupiny uvedené v článku 7 ods. 4 písm. b) a článku 7 ods. 5, ak sú splnené podmienky na uplatňovanie uvedených odsekov, musia vždy spĺňať.
2. Pri vypracúvaní návrhov plánov riešenia krízových situácií v súlade s článkom 9 vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií po porade s príslušnými orgánmi stanoví minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky podľa článkov 12a až 12i, na ktoré sa vzťahujú právomoci týkajúce sa odpisovania a konverzie, ktorú subjekty uvedené v článku 7 ods. 3 musia vždy spĺňať. V uvedenej súvislosti sa uplatní postup stanovený v článku 31.
3. Jednotná rada stanovuje minimálnu požiadavku podľa odseku 1 tohto článku a súčasne s vypracovaním a dodržiavaním plánov riešenia krízových situácií podľa článku 8.
4. Jednotná rada adresuje stanovenú minimálnu požiadavku vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií plnia inštrukcie Jednotnej rady v súlade s článkom 29. Jednotná rada požaduje, aby vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií overovali, či inštitúcie a materské spoločnosti stále dodržiavajú minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky stanovenú v odseku 1 tohto článku, a zabezpečovali jej neustále dodržiavanie z ich strany.
5. Jednotná rada informuje ECB a orgán EBA o minimálnej požiadavke na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ktorú stanovila pre každú inštitúciu a materskú spoločnosť podľa odseku 1.
6. V záujme zabezpečenia účinného a jednotného uplatňovania tohto článku vypracuje Jednotná rada usmernenia a postúpi vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií usmernenia vo vzťahu ku konkrétnym subjektom alebo skupinám.

Článok 12 a

Uplatnenie a výpočet minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky

1. Jednotná rada a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií zabezpečia, aby subjekty uvedené v článku 12 ods. 1 a 2 vždy spĺňali minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky v súlade s článkami 12a až 12i.
2. Táto požiadavka uvedená v odseku 1 sa vypočíta v súlade s článkom 12d ods. 3 alebo 4 ako hodnota vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov vyjadrená ako percentuálny podiel:
 - a) celkovej hodnoty rizikovej expozície príslušného subjektu uvedeného v odseku 1 vypočítanej v súlade s článkom 92 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013; a

- b) veľkosti expozície ukazovateľa finančnej páky príslušného subjektu uvedeného v odseku 1 vypočítanej v súlade s článkom 429 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

Článok 12b

Oslobodenie od minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 12a, Jednotná rada oslobodí hypotekárne úverové inštitúcie financované krytými dlhopismi, ktoré podľa vnútroštátneho práva nesmú prijímať vklady, od požiadavky uvedenej v článku 12a ods. 1, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
 - a) uvedené inštitúcie sa zlikvidujú prostredníctvom vnútroštátnych konkurzných konaní alebo iných postupov uplatňovaných v súlade s článkami 38, 40 alebo 42 smernice 2014/59/EÚ, ktoré sú stanovené pre uvedené inštitúcie; a
 - b) takýmto vnútroštátnym konkurzným konaním alebo iným postupom sa zabezpečí, aby veritelia uvedených inštitúcií, v relevantných prípadoch vrátane držiteľov krytých dlhopisov, znášali straty spôsobom, ktorý je v súlade s cieľmi riešenia krízových situácií.
2. Inštitúcie oslobodené od požiadavky stanovenej v článku 12 ods. 1 nie sú súčasťou konsolidácie uvedenej v článku 12g ods. 1.

Článok 12c

Oprávnené záväzky pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši

1. Oprávnené záväzky budú zahrnuté do hodnoty vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši, len v prípade, ak sú splnené podmienky uvedené v článku 72a ods. 2 s výnimkou článku 72b ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013.
2. Odchyľne od článku 72a ods. 2 písm. l) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sa záväzky vyplývajúce z dlhových nástrojov s prvkami derivátov, ako napríklad štruktúrované cenné papiere, zahrnú do hodnoty vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov len v prípade, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
 - a) daná hodnota záväzku vyplývajúca z dlhového nástroja je známa pred časom emisie, je fixná a nie je ovplyvnená prvkom derivátu;
 - b) dlhový nástroj vrátane jeho prvkov derivátu, nepodlieha žiadnej dohode o vzájomnom započítavaní a jeho ocenenie nie je predmetom článku 49 ods. 3;
 - c) Záväzok uvedený v prvom pododseku bude zahrnutý do hodnoty vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov do tej miery, ako bude zodpovedať hodnote uvedenej v písmene a) prvého pododseku.

3. Jednotná rada môže z vlastnej iniciatívy po konzultácii s vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií alebo na základe návrhu vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií rozhodnúť o tom, že subjekty spôsobilé na riešenie krízových situácií splnili požiadavku uvedenú v článku 12g s nástrojmi, ktoré spĺňajú všetky podmienky uvedené v článku 72a nariadenia (EÚ) č. 575/2013 s cieľom zabezpečiť, aby mohla byť krízová situácia subjektu riešená spôsobom, ktorý je vhodný na splnenie cieľov riešenia krízových situácií.

Rozhodnutie Jednotnej rady na základe tohto odseku bude obsahovať dôvody pre toto rozhodnutie na základe týchto prvkov:

- a) nepodriadené záväzky uvedené v odsekoch 1 a 2 majú rovnaké prioritné poradie v rámci vnútroštátnej hierarchie konkurzného konania ako určité záväzky, ktoré sú vylúčené z uplatnenia odpisov alebo konverzných právomocí v súlade s článkom 44 ods. 2 alebo článkom 44 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ;
- b) v dôsledku plánovaného uplatnenia odpisov a konverzných právomocí k nepodriadeným záväzkom, ktoré nie sú vylúčené z uplatnenia odpisov alebo konverzných právomocí v súlade s článkom 44 ods. 2 alebo článkom 44 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ, veriteľom pohľadávok vyplývajúcich z týchto záväzkov vzniknú väčšie straty, než by im vznikli pri likvidácii na základe bežného konkurzného konania;
- c) hodnota podriadených záväzkov nepresiahne hodnotu potrebnú na zabezpečenie toho, aby veriteľom uvedeným v písmene b) nevznikali straty presahujúce úroveň strát, ktoré by inak vznikli pri likvidácii na základe bežného konkurzného konania.

Článok 12d

Stanovenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky

1. Požiadavku uvedenú v článku 12a ods. 1 každého subjektu stanoví Jednotná rada po konzultácii s príslušnými orgánmi vrátane ECB na základe týchto kritérií:
- a) potreby zaistiť, aby sa krízová situácia subjektu mohla vyriešiť uplatňovaním nástrojov na riešenie krízových situácií prípadne vrátane nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov takým spôsobom, ktorý spĺňa ciele riešenia krízových situácií;
 - b) potreby vo vhodných prípadoch zaistiť, aby subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, a jeho dcérske spoločnosti, ktoré sú inštitúciami, ale nie subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, mali dostatočné oprávnené záväzky na zabezpečenie toho, aby v prípade, ak by sa na ne uplatnil nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov alebo právomoci odpisu a konverzie, mohli byť straty absorbované a kapitálové požiadavky alebo prípadne ukazovateľ finančnej páky vo forme vlastného kapitálu Tier 1 príslušných subjektov mohli byť obnovené na úroveň potrebnú na to, aby im bolo umožnené pokračovať v plnení podmienok na udelenie

povolenia a vo vykonávaní činností, na ktoré majú povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ alebo smernice 2014/65/EÚ;

- c) potrebu zaistiť, aby v prípade, ak sa v pláne riešenia krízových situácií predpokladá, že určité triedy oprávnených záväzkov by sa mohli vylúčiť zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 27 ods. 5, alebo by sa mohli previesť na príjemcu v plnej výške v rámci čiastočného prevodu, subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, by mal mať dostatočné ďalšie oprávnené záväzky na zaistenie toho, aby straty mohli byť absorbované a kapitálové požiadavky alebo prípadne ukazovateľ finančnej páky vo forme vlastného kapitálu Tier 1 subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, mohli byť obnovené na úroveň potrebnú na to, aby mu bolo umožnené pokračovať v plnení podmienok na udelenie povolenia a vo vykonávaní činností, na ktoré má povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ alebo smernice 2014/65/EÚ;
- d) veľkosti, obchodného modelu, modelu financovania a rizikového profilu subjektu;
- e) rozsahu, v akom by systém ochrany vkladov mohol prispieť k financovaniu riešenia krízových situácií v súlade s článkom 79;
- f) rozsahu, v ktorom by zlyhanie príslušného subjektu malo nepriaznivý vplyv na finančnú stabilitu vrátane dôsledkov jeho prepojenosti s inými inštitúciami alebo subjektmi alebo zvýškom finančného systému prostredníctvom „náklady“ iných inštitúcií alebo subjektov.

2. Ak sa v pláne riešenia krízových situácií stanovuje, že je potrebné vykonať opatrenie na riešenie krízovej situácie, alebo je potrebné uplatniť právomoc odpísať dlh a právomoc vykonať konverziu, bude sa požiadavka uvedená v článku 12a ods. 1 rovnať výške postačujúcej na zabezpečenie toho, aby:

- a) straty, ktoré môžu podľa očakávania subjektu vzniknúť, boli plne absorbované („absorpcia strát“);
- b) subjekt alebo jeho dcérske spoločnosti, ktoré sú inštitúciami, ale nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, boli rekapitalizované na úroveň potrebnú na to, aby naďalej splňali podmienky na udelenie povolenia, a aby vykonávali činnosti, na ktoré majú povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ, smernice 2014/65/EÚ alebo rovnocenných právnych predpisov („rekapitalizácia“);

V prípadoch, kde je v pláne riešenia krízových situácií uvedené, že subjekt sa zlikviduje na základe bežného konkurzného konania, požiadavka uvedená v článku 12a ods. 1 pre tento subjekt nesmie prekročiť hodnotu postačujúcu na absorpciu strát v súlade s písmenom a) prvého pododseku.

3. Bez toho, aby bol dotknutý posledný pododsek pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, hodnota uvedená v odseku 2, nesmie prekročiť tú z týchto hodnôt, ktorá bude vyššia:

a) súčet:

i) hodnoty strát, ktorá sa možno bude musieť absorbovať pri riešení krízových situácií, ktorá zodpovedá požiadavkám uvedeným v článku 92 ods. 1 písm. a), b) a c) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a článku 104a smernice 2013/36/EÚ subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, na úrovni čiastočne konsolidovanej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši,

ii) hodnoty rekapitalizácie, ktorá umožňuje skupine, ktorej krízová situácia sa rieši, vyplývajúcej z riešenia krízovej situácie, obnoviť jej celkový podiel kapitálu uvedený v článku 92 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a požiadavky uvedenej v článku 104a smernice 2013/36/EÚ na úrovni čiastočne konsolidovanej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, v súlade s opatreniami na riešenie krízovej situácie stanovenými v pláne riešenia krízových situácií;

a) súčet:

i) hodnoty strát, ktorá sa má absorbovať pri riešení krízovej situácie subjektu, zodpovedajúcej požiadavke ukazovateľa finančnej páky subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši; uvedeného v článku 92 ods. 1 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 na úrovni čiastočne konsolidovanej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši; a

ii) hodnoty rekapitalizácie, ktorá umožňuje skupine, ktorej krízová situácia sa rieši, vyplývajúcej z riešenia krízovej situácie, obnoviť ukazovateľ finančnej páky uvedený v článku 92 ods. 1 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 na úrovni čiastočne konsolidovanej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, v súlade s opatreniami na riešenie krízovej situácie stanovenými v pláne riešenia krízových situácií

Na účely článku 12a ods. 2 písm. a) požiadavka uvedená v článku 12a ods. 1 je vyjadrená ako hodnota vypočítaná podľa písmena a) vydelená celkovou hodnotou rizikovej expozície („TREA“).

Na účely článku 12a ods. 2 písm. b), požiadavka uvedená v článku 12a ods. 1 je vyjadrená ako hodnota vypočítaná podľa písmena b) vydelená hodnotou expozície ukazovateľa finančnej páky.

Jednotná rada stanoví hodnoty rekapitalizácie uvedené v predchádzajúcich pododsekoch v súlade s opatreniami na riešenie krízových situácií stanovenými v pláne riešenia krízových situácií a tieto sumy rekapitalizácie môže upraviť tak, aby primerane odrážali riziká, ktoré ovplyvňujú riešiteľnosť vyplývajúcu z obchodného modelu skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, profilu financovania a celkového rizikového profilu.

4. Bez toho, aby bol dotknutý posledný pododsek, pre subjekty, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, hodnota uvedená v odseku 2, nesmie prekročiť žiadnu z týchto hodnôt:

a) súčet:

i) hodnoty strát, ktorá bude absorbovaná pri riešení krízovej situácie, ktorá zodpovedá požiadavkám uvedeným v článku 92 ods. 1 písm. a), b) a c) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a článku 104a smernice 2013/36/EÚ subjektu a

ii) hodnoty rekapitalizácie, ktorá umožňuje subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, obnoviť jeho celkový podiel kapitálu uvedený v článku 92 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a jeho požiadavky uvedenej v článku 104a smernice 2013/36/EÚ v súlade s plánom riešenia krízovej situácie; alebo

b) súčet:

i) hodnoty strát, ktoré budú absorbované pri riešení krízovej situácie subjektu zodpovedajúcej požiadavke ukazovateľa finančnej páky subjektu uvedenej v článku 92 ods. 1 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013; a

ii) hodnoty rekapitalizácie, ktorá subjektu umožňuje obnoviť jeho ukazovateľ finančnej páky uvedený v článku 92 ods. 1 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 v súlade s plánom riešenia krízových situácií;

Na účely článku 12a ods. 2 písm. a), je požiadavka uvedená v článku 12a ods. 1 vyjadrená v percentách ako hodnota vypočítaná podľa písmena a) odseku vydelená celkovou hodnotou rizikovej expozície („TREA“).

Na účely článku 12a ods. 2 písm. b), požiadavka uvedená v článku 12a ods. 1 je vyjadrená v percentách ako hodnota vypočítaná podľa písmena b) odseku vydelená hodnotou expozície ukazovateľa finančnej páky.

Jednotná rada stanoví hodnoty rekapitalizácie uvedené v tomto odseku v súlade s opatreniami na riešenie krízových situácií stanovenými v pláne riešenia krízových situácií a tieto hodnoty rekapitalizácie môže upraviť tak, aby primerane odrážali riziká, ktoré ovplyvňujú potreby rekapitalizácie vyplývajúce z obchodného modelu subjektu, profilu financovania a celkového rizikového profilu.

5. V prípadoch, keď Jednotná rada očakáva, že určité triedy oprávnených záväzkov by mohli byť vylúčené z procesu záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 27 ods. 5, alebo by mohli byť v plnej výške prevedené na príjemcu v rámci čiastočného prevodu, nesmie požiadavka uvedená v článku 12a ods. 1 prekročiť sumu postačujúcu na:

a) na krytie sumy vylúčených záväzkov identifikovaných v súlade s článkom 27 ods. 5;

b) splnenie podmienok uvedených v odseku 2.

6. Rozhodnutie Jednotnej rady uložiť minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky podľa tohto článku musí obsahovať odôvodnenie tohto rozhodnutia vrátane úplného posúdenia prvkov uvedených v bodoch 2 až 5, najmä pokiaľ ide o potrebu a úroveň požiadavky uvedenej v článku 104a smernice 2013/36/EÚ na hodnotu rekapitalizácie.

7. Na účely odsekov 3 a 4 sa kapitálové požiadavky vykladajú v súlade s uplatňovaním prechodných ustanovení stanovených v kapitolách 1, 2 a 4 hlavy I desiatej časti nariadenia (EÚ) č. 575/2013 príslušným orgánom a v ustanoveniach vnútroštátnych právnych predpisov uplatňujúcich možnosti udelené príslušným orgánom na základe uvedeného nariadenia.

8. Jednotná rada môže znížiť požiadavku uvedenú v článku 12a ods. 1 s cieľom zohľadniť sumu, ktorou má k financovaniu uprednostňovanej stratégie riešenia krízových situácií v súlade s článkom 109 smernice 2014/59/EÚ podľa očakávaní prispieť systém ochrany vkladov.

Rozsah každého takéhoto zníženia vychádza z dôveryhodného posúdenia potenciálneho príspevku zo systému ochrany vkladov a prinajmenšom musí:

a) byť menší ako obozretný odhad možných strát, ktoré by musel znášať systém ochrany vkladov, ak by sa inštitúcia likvidovala na základe bežného konkurzného konania, pričom sa zohľadňuje prioritné postavenie systému ochrany vkladov podľa článku 108 smernice 2014/59/EÚ;

b) byť menší ako limit príspevkov systému ochrany vkladov uvedený v článku 109 ods. 5 druhom pododseku smernice 2014/59/EÚ;

c) zohľadňovať celkové riziko vyčerpania dostupných finančných prostriedkov systému ochrany vkladov v dôsledku poskytnutia príspevkov v prípade viacnásobného zlyhania bánk alebo riešenia krízových situácií; a

d) byť v súlade so všetkými ostatnými príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho práva, ako aj povinnosťami a zodpovednosťou orgánu zodpovedného za systém ochrany vkladov.

Jednotná rada pre riešenie krízových situácií po konzultácii s orgánom zodpovedným za systém ochrany vkladov zdokumentuje svoj prístup, pokiaľ ide o posúdenie celkového rizika vyčerpania dostupných finančných prostriedkov systému ochrany vkladov a za predpokladu, že toto riziko nie je nadmerné, uplatní zníženia v súlade s pododsekom 1.

Článok 12e

Stanovenie požiadaviek pre subjekty, ktoré sú G-SII

1. Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, ktorý je G-SII alebo ktorý je časťou G-SII pozostáva z:
 - a) požiadavky uvedenej v článku 92a nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a
 - b) akejkoľvek dodatočnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky určenej príslušným orgánom pre riešenie krízovej situácie špecifickým pre subjekt v súlade s odsekom 2, ktorá musí byť splnená so záväzkami, ktoré spĺňajú podmienky článku 12c.
2. Rada môže uložiť dodatočnú požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ako sa uvádza v odseku 1 písm. b) len:

- a) ak požiadavka uvedená v odseku 1 písm. a) nie je postačujúca na to, aby sa splnili podmienky stanovené v článku 12d; a
 - b) do tej miery, do akej výška požadovaných vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov neprekročí úroveň, ktorá je potrebná na splnenie podmienok článku 12d.
3. Rozhodnutie Jednotnej rady uložiť dodatočnú požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky podľa odseku 1 písm. b) musí obsahovať odôvodnenie tohto rozhodnutia vrátane úplného posúdenia prvkov uvedených v odseku 2.

Článok 12f

Usmernenia týkajúce sa minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky

1. Jednotná rada môže poskytnúť subjektu usmernenia v súvislosti s vlastnými zdrojmi a oprávnenými záväzkami, ktoré spĺňajú podmienky článku 12c a článku 12h ods. 3 nad rámec úrovni stanovených v článkoch 12d a 12e v prípade súm na tieto účely:
- a) na pokrytie potenciálnych dodatočných strát subjektu k stratám uvedeným v článku 12d, a/alebo
 - b) s cieľom zabezpečiť, aby sa v prípade riešenia krízovej situácie, zachovala dostatočná dôvera trhu v subjekt prostredníctvom kapitálových nástrojov navyše k požiadavke uvedenej v písmene b) článku 12d ods. 2 („rezerva na dôveru trhu“).

Usmernenia sa poskytujú a vypočítavajú len vzhľadom na požiadavku uvedenú v článku 12a ods. 1 vypočítanú v súlade s článkom 12a ods. 2 písm. a).

2. Hodnota usmernení poskytnutých v súlade s odsekom 1 písm. a) môže byť stanovená len vtedy, ak príslušný orgán už stanovil svoje vlastné usmernenia v súlade s článkom 104b smernice 2013/36/EÚ a úroveň týchto usmernení nesmie byť prekročená.

Hodnota usmernení poskytnutých v súlade s odsekom 1 písm. b) nesmie presiahnuť hodnotu celkovej požiadavky na rezervu uvedenú v článku 128 bode 6 smernice 2013/36/EÚ, okrem požiadavky uvedenej v písmene a) tohto ustanovenia, pokiaľ vyššia úroveň nie je nevyhnutná na zabezpečenie toho, aby po riešení krízovej situácie subjekt aj naďalej spĺňal podmienky svojho povolenia počas primeraného časového obdobia, ktoré nie je dlhšie ako jeden rok.

Orgán pre riešenie krízových situácií uvedie subjektu dôvody a úplné posúdenie potreby a úrovne usmernení uvedených v súlade s týmto článkom.

3. V prípade, ak subjekt neustále zlyháva pri disponovaní dodatočnými vlastnými zdrojmi a oprávnenými záväzkami podľa očakávaní v súlade s usmerneniami, ako sa uvádza v prvom odseku, by Jednotná rada mohla požadovať navýšenie hodnoty požiadavky uvedenej v článku 12d ods. 2 tak, aby pokryla usmernenia na základe tohto článku.

4. Subjekt, ktorý nebude mať dodatočné vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ako sa očakávalo podľa usmernení uvedených v prvom odseku, nepodlieha obmedzeniam uvedeným v článku 141 smernice 2013/36/EÚ.

Článok 12 g

Uplatňovanie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky na riešené subjekty

1. Subjekty riešiace krízu musia spĺňať požiadavky stanovené v článkoch 12d až 12f na konsolidovanom základe na úrovni skupiny na riešenie krízových situácií.
2. Požiadavka uvedená v článku 12a ods. 1 subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, so sídlom v zúčastnenom členskom štáte na úrovni konsolidovanej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, bude stanovená Jednotnou radou po konzultácii s príslušným orgánom pre riešenie krízovej situácie na úrovni skupiny a orgánom konsolidovaného dohľadu na základe požiadaviek stanovených v článkoch 12d až 12f a vzhľadom na to, či sa krízová situácia dcérskych spoločností skupiny z tretích krajín bude riešiť oddelene v súlade s plánom riešenia krízovej situácie.

Článok 12h

Uplatňovanie požiadavky na subjekty, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši

1. Inštitúcie, ktoré sú dcérskymi spoločnosťami subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, ale samotné nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, musia spĺňať požiadavky individuálne stanovené v článkoch 12d až 12f.

Jednotná rada môže po konzultácii s príslušným orgánom a ECB rozhodnúť o uplatňovaní požiadavky ustanovenej v tomto článku na subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) smernice 2014/59/EÚ, ktorá je dcérskou spoločnosťou subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, ale samotná nie je subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši.

2. Požiadavka uvedená v článku 12a ods. 1 na subjekty uvedené v prvom odseku podlieha týmto podmienkam:
 - a) subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, spĺňa konsolidovanú požiadavku uvedenú v článku 12g;
 - b) súhrn všetkých požiadaviek, ktoré sa majú uplatňovať na riešenie krízovej situácie dcérskych spoločností skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, bude pokrytý konsolidovanou požiadavkou uvedenou v článku 12g a nesmie ju prekročiť s výnimkou prípadu, pokiaľ sa tak stane len kvôli účinkom konsolidácie na úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, v súlade s článkom 12g ods. 1;
 - c) musí spĺňať kritéria oprávnenosti uvedené v odseku 3;
 - d) nesmie presiahnuť príspevok dcérskej spoločnosti na konsolidovanú požiadavku uvedenú v článku 12 g ods. 1.

3. Požiadavka uvedená v článku 12a ods. 1 sa splní na základe jednej alebo viacerých nasledujúcich skutočností:
- a) záväzkov ktoré:
 - i) sú vydané a zakúpené subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši;
 - ii) spĺňajú kritériá oprávnenosti uvedené v článku 72a okrem článku 72b ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - iii) sa v rámci bežného konkurzného konania umiestňujú za inými záväzkami, než sú záväzky, ktoré sú oprávnené pre požiadavky na vlastné zdroje, ktoré sú vydávané a zakúpené inými subjektmi, než sú subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši;
 - iv) podliehajú právomoci na odpísanie alebo konverziu v súlade s článkom 21, ktorý je v súlade so stratégiou skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, najmä tým, že neovplyvňuje riadenie dcérskej spoločnosti subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši.
 - b) oprávnené vlastné zdroje vydané iným subjektom a zakúpené inými subjektmi, než je subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, keď uplatňovanie právomoci odpísania alebo konverzie v súlade s článkom 21 neovplyvňuje riadenie dcérskej spoločnosti subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši.
4. So súhlasom Jednotnej rady môže byť požiadavka uvedená v článku 12a ods. 1 splnená zárukou subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, udelenou jeho dcérskej spoločnosti, ktorá spĺňa tieto podmienky:
- a) záruka sa poskytuje na sumu, ktorá je aspoň ekvivalentná sume požiadavky, ktorú nahrádza;
 - b) záruka sa začne uplatňovať vtedy, keď dcérska spoločnosť nie je schopná splácať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase ich splatnosti alebo sa prijalo rozhodnutie v súlade s článkom 21 ods. 3 týkajúce sa dcérskej spoločnosti podľa toho, čo nastane skôr;
 - c) záruka je zabezpečená prostredníctvom dohody o finančnom kolaterále, ako sa definuje v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2002/47/ES na aspoň 50 percent jej výšky;
 - d) záruka a dohoda o finančnom kolaterále podlieha právnym predpisom členského štátu, v ktorom má dcérska spoločnosť sídlo, pokiaľ nie je Jednotnou radou stanovené inak;
 - e) kolaterálne zabezpečenie záruky spĺňa požiadavky článku 197 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktoré je po primerane konzervatívnej zrážke dostatočné na plné pokrytie zaručenej sumy;
 - f) kolaterálne zabezpečenie záruky je nezatažené, a najmä sa nepoužíva ako kolaterál na zabezpečenie akejkoľvek inej záruky;

- g) kolaterál má účinnú splatnosť, ktorá spĺňa rovnakú podmienku splatnosti, ako sa uvádza v článku 72c ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013; a
- h) neexistujú žiadne právne, regulačné alebo prevádzkové prekážky pre prevod kolaterálu zo subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, na príslušnú dcérsku spoločnosť vrátane situácie, keď je vzhľadom na subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, prijaté opatrenie na riešenie krízovej situácie.

Článok 12i

Zrušenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre subjekty, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši

Jednotná rada môže v plnom rozsahu zrušiť uplatňovanie článku 12h na dcérsku spoločnosť subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, so sídlom v zúčastnenom členskom štáte, ak:

- a) majú dcérsku spoločnosť aj subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, sídlo v tom istom zúčastnenom členskom štáte;
- b) subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, spĺňa požiadavku uvedenú v článku 12g;
- c) neexistuje žiadna súčasná ani predpokladaná praktická alebo právna prekážka okamžitého prevodu vlastných zdrojov alebo splatenia záväzkov subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, dcérskej spoločnosti v súvislosti, s ktorou sa vykonalo rozhodnutie v súlade s článkom 21 ods. 3 najmä vtedy, ak sa berie do úvahy opatrenie zamerané na riešenie krízovej situácie vzhľadom na subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši.

Článok 12g

Porušenie požiadavky

1. Akýmkkoľvek porušením minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky zo strany subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, sa zaoberá Jednotná rada a iné príslušné orgány prostredníctvom aspoň jedného z týchto prostriedkov:
 - a) právomoci riešiť alebo odstrániť prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie v súlade s článkom 10;
 - b) opatrení uvedených v článku 104 smernice 2013/36/ES;
 - c) včasných preventívnych opatrení v súlade s článkom 13;
 - d) administratívnych sankcií a iných administratívnych opatrení v súlade s článkami 110 a 111 smernice 2014/59/EÚ“.

2. Jednotná rada, orgány pre riešenie krízových situácií a príslušné orgány zúčastnených členských štátov sa navzájom radia pri výkone svojich právomocí uvedených v odseku 1 písm. a) až d).“
6. Článok 16 sa mení takto:
- a) odsek 2 sa nahrádza takto:
- „2. Jednotná rada prijme opatrenie na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k materskej spoločnosti uvedenej v článku 2 písm. b), ak sú splnené podmienky stanovené v článku 18 ods. 1.“;
- b) odsek 3 sa nahrádza takto:
- „3. Bez ohľadu na skutočnosť, že materská spoločnosť nespĺňa podmienky stanovené v článku 18 ods. 1, Jednotná rada môže prijať rozhodnutie o opatrení na riešenie krízovej situácie v súvislosti s danou materskou spoločnosťou, ak je to subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, a ak jedna alebo viaceré jej dcérske spoločnosti, ktoré sú inštitúciami, a nie subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, spĺňajú podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 a ich aktíva a pasíva sú na takej úrovni, že ich zlyhanie ohrozuje inštitúciu alebo skupinu ako celok a opatrenie na riešenie krízových situácií v súvislosti s danou materskou spoločnosťou je nevyhnutné na riešenie krízových situácií týchto dcérskych spoločností, ktoré sú inštitúciami, alebo na riešenie krízovej situácie skupiny ako celku.“.
7. „V článku 18 ods. 1 písm. b) sa „relevantné kapitálové nástroje“ nahrádzajú takto „relevantné kapitálové nástroje a oprávnené záväzky“.
8. V článku 20 ods. 5 sa písmeno c) nahrádza takto:
- „c) ak sa uplatňuje právomoc odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje a oprávnené záväzky v súlade s článkom 21 ods. 7, podložiť informáciami rozhodnutie o rozsahu zrušenia nástrojov vlastníctva alebo zníženia podielov nástrojov vlastníctva vydaním nových nástrojov vlastníctva, ako aj o rozsahu odpísania alebo konverzie relevantných kapitálových nástrojov a oprávnených záväzkov;“.
9. Článok 21 sa mení takto:
- a) názov sa nahrádza takto:
- „Odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov a oprávnených záväzkov“
- b) V prvej vete odseku 1 sa slová „relevantné kapitálové nástroje“ nahrádzajú slovami „relevantné kapitálové nástroje a oprávnené záväzky“
- c) V odseku 1 písm. b) sa slová „kapitálové nástroje“ nahrádzajú slovami „kapitálové nástroje a oprávnené záväzky“;

- d) V odseku 3 písm. b) sa slová „kapitálových nástrojov“ nahrádzajú slovami „kapitálových nástrojov a oprávnených záväzkov“;
- e) V odseku 8 druhom pododseku sa „kapitálové nástroje“ nahrádzajú slovami „kapitálové nástroje a oprávnené záväzky“;
- f) odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. Ak je splnená jedna alebo viaceré podmienky uvedené v odseku 1, Jednotná rada na základe postupu stanoveného v článku 18 určí, či sa právomoci odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje a oprávnené záväzky majú vykonať nezávisle alebo v súlade s postupom podľa článku 18 v kombinácii s opatrením na riešenie krízovej situácie.

Právomoc odpísať alebo konvertovať oprávnené záväzky nezávisle od opatrenia na riešenie krízovej situácie sa môže uplatňovať len vo vzťahu k oprávneným záväzkom, ktoré spĺňajú podmienky uvedené v článku 12 ods. 3 písm. a), s výnimkou podmienok týkajúcich sa zostávajúcej splatnosti záväzkov.“.

- g) v odseku 10 sa dopĺňa toto písmeno:

„d) suma istiny nástrojov oprávnených záväzkov uvedená v odseku 7 sa odpíše alebo sa konvertuje na nástroje vlastného kapitálu Tier 1, alebo sa vykoná oboje, a to v rozsahu potrebnom na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií stanovených v článku 14 alebo v rozsahu kapacity relevantných oprávnených záväzkov podľa toho, ktorý ukazovateľ je nižší.“.

Článok 6 *Nadobudnutie účinnosti*

1. Toto pozmenené nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
2. Toto nariadenie sa uplatňuje najneskôr 18 mesiacov od dátumu nadobudnutia jeho účinnosti.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda